

Intencje mszalne: 23.09 - 29.09

Poniedziałek, 23 wrzesień 2019 – św. Ojca Pio

7⁰⁰ śp. Leopold Marczyński (23 Msza św. gregoriańska), Tadeusz

18⁰⁰ śp. Małgorzata Dreczko

18⁰⁰ śp. Dariusz Błażejowski

Wtorek, 24 wrzesień 2019

7⁰⁰ śp. Leopold Marczyński (24 Msza św. gregoriańska), Tadeusz

18⁰⁰ śp. Władysław Szpara (8 r.ś.); Jarosław Szpara (4 r.ś.) i zmarli z rodziny

Środa, 25 wrzesień 2019

7⁰⁰ Dziękcz. z okazji 32 rocz. ślubu Jadwigi i Tomasza Klecha z prośbą o Boże błogosławieństwo

18⁰⁰ śp. Franciszek Grabowski

18⁰⁰ śp. Leopold Marczyński (25 Msza św. gregoriańska), Tadeusz

Czwartek, 26 wrzesień 2019 – św. Kosmy i Damiana

7⁰⁰ śp. Zbigniew Słoński

18⁰⁰ śp. Leopold Marczyński (26 Msza św. gregoriańska), Tadeusz

Piątek, 27 wrzesień 2019 – św. Wincentego A. Paulo

7⁰⁰ śp. Sebastian Teterycz

18⁰⁰ śp. Leopold Marczyński (27 Msza św. gregoriańska), Tadeusz

Sobota, 28 wrzesień 2019 – św. Wacława męczennika

7⁰⁰ śp. Leopold Marczyński (28 Msza św. gregoriańska), Tadeusz

18⁰⁰ śp. Zenon Konkel (30 d.p.p.)

18⁰⁰ śp. Krystyna Urbaniak (1 rocz.)

Niedziela, 29 wrzesień 2019

8⁰⁰ śp. Władysława (k) Szostak (10r.), Stanisław Szostak (40r.), śp. Jan

9³⁰ śp. Janina Kesler (30r.) i Antoni, Urszula i Henryk i zm. z rodz.

9³⁰ śp. Edward Lietz (12 r.) i zmarli z rodziny

11⁰⁰ śp. Roman; Małgorzata z okazji 48 rocz. urodzin

12³⁰ śp. Wacław Pawlukiewicz, Elżbieta i Ryszard

12³⁰ śp. Gertruda i Feliks Kala

18⁰⁰ śp. Leopold Marczyński (29 Msza św. gregoriańska), Tadeusz

Biuletyn Parafialny

Parafii p.w. bł. Doroty z Mątów

NR 45; XXV Niedziela Zwykła– 22 Wrzesień 2019
Czytania: Am 8,4-7; Ps 113; 1Tm 2,1-8; Łk 16,1-13

Prawdziwe Skarby gromadzimy na wieczność

Zasadniczym tematem dzisiejszej liturgii jest właściwe używanie bogactw. W pierwszym czytaniu (Am 8, 4-7) rozbrzmiewa twarde zarzut proroka Amosa zwrócony do kupców pozbawionych skrupułów, którzy bogacą się kosztem ubogich: fałszują wagi, sprzedają towary bez wartości, podnoszą cenę, korzystając z potrzeby innych. Prorok ujawnia w sposób bezwzględny ich oszustwa, a czyni to nie w imię zwykłej sprawiedliwości społecznej, lecz w imię Boga: „Słuchajcie tego wy, którzy gnębicie ubogiego i bezrolnego pozostawiacie bez pracy... Przysiągł Pan... nie zapomnę nigdy wszystkich waszych uczynków”. Gwałty i oszustwa na szkodę ubogich obrażają Boga, który jest ich obrońcą, „ojcem dla sierot i dla wdów opiekunem” (Ps 68, 6), i nakazuje odnosić się z wielkodusznością do potrzebujących: „Przed ubogim swym bratem otworzysz swą rękę i szczerze mu udzielisz pożyczki, ile mu będzie potrzeba” (Pwt 15, 8), Religii nie można sprowadzić do urzędu sprawiedliwości społecznej; należy jej bronić w imię Boga, opierając się na Jego przykazaniach, bez jakiegokolwiek względu na bogatych lub możnych. Kto chce czynić sprawiedliwość jedynie na płaszczyźnie ludzkiej, ryzykuje budowę na piasku, ponieważ prawdziwa sprawiedliwość opiera się na Bogu i od Niego pochodzi.

Wyjątek proroka Amosa o potępieniu oszustów pozwala zrozumieć prawdziwe znaczenie przypowieści o nieuczciwym zarządcy, czytanej w dzisiejszej ewangelii (Łk 16, 1-13). Również tutaj mówi o oszustwie, choć nie na szkodę ubogich, lecz bogatego właściciela, który zwalnia swojego zarządcę, gdyż trwonił jego dobra. Ten bowiem chcąc zapewnić sobie wdzięczność i oparcie przyjaciół, ucieka się do nieuczciwego podstępku, zmniejszając dowolnie zaległości dłużników swojego pana. Opowiadając tę przypowieść, Jezus nie zamierza pochwalić przebiegłej nieuczciwości zarządcy, którego nazwał „nieuczciwym”, lecz podkreślić jego przeczność w zabezpieczeniu sobie przyszłości. Wynika to

dość jasno z zakończenia, które brzmi jak skarga Boga: „synowie tego świata roztropniejsi są w stosunkach z ludźmi podobnymi sobie niż synowie światłości”. Jezus ze smutkiem zauważa, że zwolennicy świata — żyjący daleko od Boga i nie wierzący w Niego — są w sprawach zabezpieczenia własnej doczesnej przyszłości bardziej przezorni i pilni niż synowie światłości. Są to ludzie, którzy wierząc w Boga, często zniechęceni i słabi nie troszczą się o swoje sprawy duchowe i nie zajmują własną wieczną przyszłością. Jest to więc wezwanie do obowiązku, do czujności ze względu na ostatni dzień, kiedy każdy usłyszy te słowa: „Zdaj sprawę z twego zarządu”.

Następne zdania ewangelii pomagają zrozumieć, w jaki sposób chrześcijanin powinien posługiwać się bogactwami mając na uwadze swój cel — wieczność. Zbawiciel nazwał pieniądź „niegodziwą mamoną”, zbyt często bowiem jest owocem nieuczciwych zysków; używany nieuczciwie, może stać się przeszkodą do zbawienia, lecz obracany na rzecz potrzebujących, pomoże nam je osiągnąć. W ten sposób chrześcijanin zapewni sobie przyjaciół, którzy go przyjmą „do wiecznych przybytków”. Używanie pieniędzy wymaga nadzwyczajnej uczciwości zarówno w sprawach wielkich, jak i w małych, a nawet najmniejszych, „kto bowiem w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w wielkiej będzie wierny, a kto w drobnej rzeczy jest nieuczciwy, ten i w wielkiej nieuczciwy będzie” — mówi Jezus. Jeśli człowiek nie zachowuje wewnętrznej rezerwy wobec interesów, obracanie pieniędzmi staje się pokusą, przed którą trudno się bronić; wówczas tak właściciel, jak i zarządca mogą stać się niewolnikami pieniądza., najgorszego tyrana, który nie pozostawia żadnej wolności, nawet tej, jakiej wymaga służba Bogu. Nie można nigdy dosyć rozważać ostrzeżenia Pana: „Nie możecie służyć Bogu i mamonie”.

Por. O. Gabriel od św. Marii Magdaleny

Nasza wiara, aby była autentyczna, musi sięgać konkretów codziennego życia. Dzisiaj Pan Bóg pyta nas o nasze odniesienie do ludzi i o dysponowanie dobrami materialnymi. Oszustwo, wyzysk, chciwość nie pozostaną bez konsekwencji. I do nas skierowane są słowa: Zdaj sprawę z twego zarządu. Póki mamy czas, możemy sobie zjednywać bliźnich. Tylko okazując miłosierdzie ludziom, możemy liczyć, że i Bóg nam je okaże.

Oremus

Święci Kosma i Damian

Na temat życia tych dwóch świętych nie wiemy niestety nic pewnego. Historia nie pozostawiła po nich żadnych wiarygodnych dokumentów. Istnieją jedynie różne legendy, w których z całą pewnością jest i ziarno prawdy historycznej. Mówią one m.in. o tym, że byli prawdopodobnie bliźniakami. Rodzina dała im solidne wychowanie chrześcijańskie, dzięki któremu zdolni byli do ofiarnego życia, aż do oddania go za wiarę. Być może pochodzili z Arabii. Stamtąd udali się do Syrii, do Cylicji w Małej Azji, by doskonalić się w sztuce lekarskiej. Odznaczyli się niezwykłą sumiennością, dzięki czemu stali się wybitnymi lekarzami. Przedmiotem ich troski był każdy potrzebujący ich pomocy, chory człowiek. W szczególny sposób zajmowali się biednymi. Według legendy ich męczeństwo miało miejsce ok. 300 r. podczas prześladowań za czasów Dioklecjana. Zginęli w Cyrze (Kyrros) w Syrii, gdzie zostali pochowani. Godnie i cierpliwie znieśli okrutne tortury, do końca nie wyparli się Chrystusa. Pozostali niezłomnymi do ostatniej chwili swego życia. Do sędziego podczas procesu mieli powiedzieć: "Jesteśmy chrześcijanami". **W ikonografii** święci Kosma i Damian przedstawiani są jako ludzie młodzi, ubrani w wytworne szaty, z narzędziami medycznymi, szkiełkami, pudełkami maści, łyżką aptekarską do nabierania maści, moździerzem, laską Eskulapa, a także podczas męczeństwa.

Ogłoszenia parafialne

1. Jutro wspominamy w liturgii św. Ojca Pio z Pietrelciny. W czwartek wspominamy św. Kosmę i Damiana — lekarzy i męczenników, w piątek św. Wincentego A Paulo, a w sobotę św. Wacława męczennika.
2. Dziś w Gościu Niedzielnym ciekawe artykuły: o akcji „Polska pod Krzyżem”, a także o 80. rocznicy sowieckiej agresji na Polskę. Zachęcamy do lektury!
3. Osoby chętne, które chciałyby zapisać się do klubu sportowego „Korona” aby trenować kajakarstwo zapraszamy do zapisów u ks. Piotra.
4. Zapraszamy do naszej kawiarenki parafialnej.